

Mál nr. 426/2012**M****og****Vátryggingafélag v/frítímaslysatryggingar**

Meiðsl er M var að reka hross 13.06. 2011, ágreiningur hvort um slys hafi verið að ræða.

Gögn.

- 1) Málskot móttakið 01.09. 2012.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 09.10. 2012.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa.

Félagið getur þess að í tjónstilkynningu M kemur fram að hann hafi verið að reka hross og sennilega stigið vitlaust niður. Í læknisvottorði, dags. 07.12. 2011, segir “M leitar hingað þann 13.06. 2011. Hafði verið að hlaupa á eftir hrossi og datt framfyrir og meiddist á vinstri ökkla”. Félagið telur að bæði tjónstilkynning og “áverkavottorð” gefi til kynna að M hafi dottið án þess að utanaðkomandi atburður hafi valdið því. Félagið hafnar því bótaskyldu. Félagið vísar máli sínu til stuðnings til dóms Hæstaréttar í máli nr. 47/2006.

M telur bótaskyldu fyrir hendi sbr. umfjöllun í málskotinu. Hann kveðst hafa verið að hlaupa “fyrir hross í mjög grýttu landslandi og rek fótinn í þúfu eða grjót með þeim afleiðingum að ég ökklabrotna”.

Álit

Með hliðsjón af takmörkuðum gögnum máls þessa hefur ekki verið sýnt fram á að um slys hafi verið að ræða samkvæmt skilgreiningu vátryggingarskilmála á hugtakinu slys. Ekki var unskyndilegan utanaðkomandi atburð að ræða, líkt og krafist er. M kveðst samkvæmt tjónstilkynningu hafa verið að “reka hross hlaupandi og steig sennilega vitlaust niður”. Gegn neitun vátryggingafélagsins er ekki unnt að leggja frásögn M sem fram kemur í málskotinu til grundvallar. Telja verður að M hafi misstigið sig í umrætt sinn sem fellur utan þeirrar vátryggingar sem hér um ræðir.

Niðurstaða.

Bótaskylda er ekki fyrir hendi.

Reykjavík 30. október 2012

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.